

Список бібліографічних посилань

1. Гражданское право : учебник : в 4 т. Т. 1 / В. С. Ем, Н. В. Козлова, С. М. Корнеев и др. ; отв. ред. Е. А. Суханов. М. : Волтерс Клувер, 2004. С. 521.
2. Колодій А. М., Олійник А. Ю. Права людини і громадянина України. Київ : Юрінком Інтер, 2004. С. 132.
3. Рабінович П. М., Хавронюк М. І. Права людини і громадянина : навч. посіб. Київ : Атіка, 2004. 464 с.
4. Погорілко В. Ф., Головченко В. В., Сірий М. І. Права та свободи людини і громадянина в Україні. Київ : Ін Юре, 1997. С. 40.

Одержано 07.11.2017

УДК 347.121.2

Катерина Олегівна СКРИННІКОВА,

кандидат юридичних наук, старший викладач
кафедри цивільного права та процесу факультету № 6
Харківського національного університету внутрішніх справ;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3721-4462>;

Дмитро Володимирович ТИМОШЕНКО,

кандидат юридичних наук, старший викладач
кафедри цивільного права та процесу факультету № 6
Харківського національного університету внутрішніх справ;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7008-7007>

ЗНАЧЕННЯ НАУКИ ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ СВІДОМОСТІ ПРАЦІВНИКІВ ПОЛІЦІЇ

В умовах активного розвитку української державності, підвищення ролі законності та правопорядку в забезпеченні соціального прогресу питання правосвідомості працівників поліції набуває особливого значення.

Дедалі важливішою стає проблема забезпечення належного рівня розвитку правової свідомості і правової культури суспільства та правоохоронців.

Дослідженням питання правової свідомості правоохоронців неодноразово займалися такі науковці: С. С. Алексєєв, П. П. Баранов, Д. Н. Вороненков, В. І. Гойман, С. Н. Касаткін, В. І. Камінська, Н. Я. Соколов, О. В. Цуркан.

Успіх багатьох соціальних, економічних і політичних перетворень, реалізація конституційного принципу верховенства права значною мірою залежать від соціально-правової активності суб'єктів права, їх законослухняності та професійної підготовки кадрів державних органів, зокрема працівників поліції.

Правосвідомість є однією із найважливіших передумов формування особистості до прояву певної поведінки. Відсутність правильно сформульованого сприйняття особистістю норм права може призвести до неправильного застосування норм тими особами які покликані слідкувати за правильним дотриманням цих норм права іншими учасниками суспільних відносин.

Так, О. В. Цуркан стверджує, що професійна свідомість правоохоронця визначається як наявність у особистості здатності до рефлексії власних професійних здібностей, інтересів, мотивів професійного навчання та професійної діяльності, оцінки індивідуальної відповідності завданням і вимогам професійної діяльності, переживання цієї відповідності у формі задоволеності обраною професією, рівень їх сформованості, що постає неодмінною умовою успішності здійснення професійної діяльності [1]. Тобто О. В. Цуркан підкреслює необхідність високого рівню правових знань і можливість застосування їх правоохоронцями.

Неможливо не погодитися з твердженнями Н. Я. Соколова що професійна правосвідомість правоохоронця включає в себе: знання законодавства та можливостей юридичної науки; переконаність у необхідності і соціальній корисності законів і підзаконних актів; в цінності права як міри свободи та справедливості; вмінні користуватися правовим інструментарієм. Професіоналізм і справедливість тождествують у юридичній практиці лише тоді коли юрист, як служитель закону, чесно виконує свій морально-правовий обов'язок, постійно підвищує майстерність і стоїть на рівні останніх досягнень теоретичної та практичної юриспруденції [2].

Необхідність знання юридичних основ правових, зокрема, й цивільно-правових відносин як правило обумовлена декількома факторами. Працівник поліції є представником виконавчої влади держави і тому має неухильно дотримуватися всіх юридичних норм. Ніякі виняткові обставини або вказівки службових осіб не можуть бути підставою для будь-яких незаконних дій або бездіяльності поліції. Для забезпечення громадського порядку працівники поліції зобов'язані вживати заходів незалежно від свого підпорядкування.

Правова свідомість працівника поліції є важливим духовно-практичним надбанням особистості, яка покликана забезпечувати широку програму її професійної діяльності, є сукупністю поглядів, оцінок, переконань, установок, що полягають у визнанні важливості, використання та застосування правових норм у процесі охорони громадського порядку, попередження правопорушень, надання соціальної допомоги населенню на основі принципів законності, гуманізму, гласності, поваги до особи, соціальної справедливості, взаємодії з трудовими колективами та громадськими організаціями.

Основу правової свідомості працівника поліції складають загальнолюдські цінності, принципи гуманізму та демократизму, усвідомлення свободи і прав людини, які розкриваються наукою цивільного права. Саме такі погляди і цінності наука цивільного права пропагує і намагається сформувати в особі, зокрема, працівника поліції.

Список бібліографічних посилань

1. Цуркан О. В. Особливості формування професійної свідомості майбутнього правоохоронця // Актуальні питання теорії та практики застосування сучасного вітчизняного та міжнародного права : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 30 квіт. 2011 р.) : у 2 ч. Запоріжжя : Істина, 2011. Ч. 1. С. 23–25.
2. Соколов Н. Я. Професійне свідомість юристів. М., 1988. С. 49.

Одержано 07.11.2017

УДК 340:342.7

Дмитро Вікторович СЛИНЬКО,

кандидат юридичних наук, доцент, професор
кафедри теорії та історії держави і права факультету № 1
Харківського національного університету внутрішніх справ;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7960-615X>

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМ ПРАВОВОГО ВИХОВАННЯ КУРСАНТСЬКОЇ ТА СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Правове виховання є складним багатогранним явищем, однією із форм (видів) виховання. Правове виховання як постійний безперервний процес у загальному вигляді являє собою вплив на свідомість об'єкта виховання з метою формування у нього індивідуально-особистих вимог, що керують його поведінкою.

Вимоги норм права та різного роду правова інформація доводяться до відома об'єктів правового виховання за допомогою специфічних засобів у певній формі. І для правового виховання як цілеспрямованого постійного впливу на людину з метою формування у неї правової культури і активної правомірної поведінки, характерна своя власна множинність юридичних засобів та форм.

Показово, що якість множинності форм правового виховання певною мірою залежить від специфічних характеристик об'єкта правового виховання. Іншими словами, особливості об'єкта правового виховання обумовлюють ефективність тих чи інших форм правового виховання.

Курсанти та студенти у своїй сукупності є частиною молоді. Молодь, у свою чергу, є окремою соціальною групою, котра відіграє достатньо важливу роль у суспільстві. Так, молодь займає важливе місце у виробництві та виступає, по суті, єдиним джерелом поповнення трудових ресурсів. Молодь є головним носієм інтелектуального та фізичного потенціалу своєї нації, її характеризують здібності до продуктивної діяльності у будь-якій сфері людського буття. Молодь спроможна швидше інших соціальних груп оволодівати новими знаннями, професіями і спеціальностями, необхідними в умовах трансформації суспільства [1, с. 16–17].